

вижда-та си по вѣтви-хе на Бенгалска-та смоковница, и огъ гласа на Парія-та и жена му, които си струваха утренняя-та молитва. Като стана, докѣ Парія-та и жена му отзаряха врата-та за да му рекѣтъ добръ дезъ, видѣ съ жалостъ че освенъ одра на мужеженство-то другъ не съществуваше въ хижа-та, и всичка-та нощъ не снаха за да го пренесатъ нему. Слѣдъ поздрава потрудиха ся да му служатъ закуска; а онъ между това отиде дѣ обходи градина-та, коя-то найде забвколена какъ-то въ хижа-та отъ стан на Бенгалска смоковница толко ятко сплетени, щото съставлявахе плетън на това зрѣніе непрѣходни. Виждаха ся само отъ горѣ на листове-те червены-те ребра на брега що забиколяваше долина-та. Отъ тойзи брегъ истичаше малакъ изворъ, кой-то поеше негладко посѣяна-та градина, гдѣ-то ся гледаха размѣшени мангостани, портокали, кокофиницы, глихін, Дюканары, манген, хлебодрево, бананей и други растѣнія, вси нависнали овоци или цвѣтъ. Малаватръ бѣ ся заплелъ околъ арекофиника, а пиперь околъ захарна-та трость; щото и стебла-та на древа-та ставаха цвѣтли.